PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 11 d. *

Byloje T-252/04

Caviar Anzali SAS, įsteigta Kolombe (Prancūzija), atstovaujama advokato J.-F. Jésus,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

* Proceso kalba: prancūzų.

kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis

Novomarket, SA, įsteigta Madride (Ispanija),

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2004 m. balandžio 19 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 479/2003-2), susijusio su protesto procedūra tarp *Caviar Anzali SAS* ir *Novomarket, SA*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai R. García-Valdecasas ir I. Labucka, posėdžio sekretorė B. Pastor, kanclerio pavaduotoja,

susipažinęs su 2004 m. birželio 18 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2005 m. lapkričio 8 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 Iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 59 straipsnis, 62 straipsnio 1 dalis ir 74 straipsnis nurodo:

„59 straipsnis

Apeliacijos terminai ir jos forma

Pranešimas apie apeliaciją Tarnybai turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio buvo paduota apeliacija, dienos. Prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.

<...>

62 straipsnis

Sprendimai dėl apeliacijų

1. Išnagrinėjusi apeliacijos leistinumą, Apeliacinė taryba priima sprendimą dėl apeliacijos. Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau.

<...>

74 straipsnis

Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva

1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku."

Ginčo aplinkybės

2 2001 m. balandžio 18 d. *Novomarket SA* (toliau – kita procedūros VRDT šalis), remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

3 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra toliau pateikiamas vaizdinis žymuo ASETRA:

4 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 29 klasei („ikrai, žuvis ir konservuota žuvis, žuvų ikrai ir konservuotos jūros gėrybės, konservuotos jūros gėrybės“), 31 klasei („žuvų ikrai ir jūros gėrybės“) ir 35 klasei („informacijos ir konsultacinės paslaugos, susijusios su mažmenine prekyba, importu ir eksportu, verslo vadyba“).

5 2002 m. gegužės 6 d. *Caviar Anzali SAS* pateikė protestą dėl prašomo Bendrijos prekių ženklo įregistravimo. Protestas pateiktas tik dėl dalies Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų prekių, t. y. dėl šių prekių:

— 29 klasei priklausančių „ikrų, žuvies ir konservuotos žuvies, žuvų ikrų ir konservuotų jūros gėrybių, konservuotų jūros gėrybių“,

— 31 klasei priklausančių „žuvų ikrų ir kiaukutinių“.

6 Protestas grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta galimybe supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą su ankstesniu prekių ženklu, kurio savininkė yra ieškovė. Nagrinėjamas ankstesnis prekių ženklas, dėl kurio registracijos Nr. 92 432 018 Prancūzijoje ikrams (29 klasė) paraiška buvo pateikta 1992 m. rugpjūčio 28 d. ir dėl kurio tarptautinės registracijos Nr. 597 147 tai pačiai prekei paraiška buvo pateikta 1993 m. vasario 18 d., yra toliau nurodytas vaizdinis prekių ženklas CAVIAR ASTARA:

7 Protestas buvo surašytas prancūzų kalba ir kaip ankstesnių prekių ženklų įregistravimo įrodymą apėmė taip pat prancūzų kalba parengtus 2001 m. lapkričio 19 d. Nacionalinio pramoninės nuosavybės instituto, t. y. Prancūzijos prekių ženklų registravimo srityje kompetentingos įstaigos išduotą registracijos pažymėjimo kopiją bei 2001 m. lapkričio 14 d. Pasaulinės intelektinės nuosavybės organizacijos (PINO) išduotą išrašą iš tarptautinio prekių ženklų registro.

8 2002 m. birželio 18 d. VRDT protestų skyrius paprašė ieškovės kaip procedūros kalbą pasirinkti anglų arba ispanų kalbą ir jai pranešė, kad bet koks susirašinėjimas ateityje turi vykti procedūros kalba arba pateikiant vertimą. Atsakydama 2002 m. liepos 1 d. ieškovė pateikė protestą anglų kalba.

9 2002 m. spalio 14 d. Protestų skyrius informavo ieškovę, kad iki 2003 m. vasario 15 d. ji turi pateikti visus papildomus protestą grindžiančius faktus, įrodymus ar pastabas. Laiške nurodyta:

„Jei per nustatytą terminą jūs nepateiksite faktų, įrodymų arba argumentų, (VRDT) sprendimą dėl protesto priims remdamasi turimais įrodymais. Jei per minėtą nustatytą terminą dokumentai, būtini įrodyti ankstesnę (-es) teisę (-es), kuria (-iomis) grindžiamas protestas, arba esmines nurodytų faktų, įrodymų bei argumentų taikymo sąlygas, nebus pateikti, protestas bus atmestas, jo nenagrinėjant iš esmės.

<...>

Atkreipkite dėmesį į tai, kad visi dokumentai turi būti pateikiami procedūros kalba arba kartu su vertimu. (VRDT) neatsižvelgs į neišverstus į procedūros kalbą dokumentus <...>

Reikalaujama išversti ir visus jau esančius bylos medžiagoje dokumentus bei pažymėjimus, kurie parengti ne procedūros kalba <...> Toks vertimas turi būti pateikiamas kaip atskiras dokumentas, turintis lygiai tokią pačią originalaus dokumento formą ir turinį. Jame turi atsispindėti visos čia pridėtose paaiškinamosiose pastabose nurodytos esminės detalės.

<...>

Priešingu atveju (VRDT) neatsižvelgs į neišverstus dokumentus ir sprendimą dėl protesto priims, tarsi šie dokumentai nebuvo pateikti."

10 Prie 2002 m. spalio 14 d. laiško buvo pridėtos paaiškinamosios pastabos dėl teiktinų protestą grindžiančių įrodymų, kuriame buvo toks patikslinimas:

„Vertimai: kai reikia išversti registracijos pažymėjimą (arba bet kokį kitą lygiavertį dokumentą) į procedūros kalbą, protestą pareiškęs asmuo turi išversti visus dokumentus, kurių sąrašas pateiktas skyriuje („Įrodytini elementai"), susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalimi, pakartojant kiekvieno iš šių dokumentų standartinius pavadinimus, ir tai yra būtina siekiant leisti aiškiai bei nedviprasmiškai nustatyti juose nurodytos informacijos pobūdį. Nebūtina versti tik protestui įtakos neturinčių administracinių nuorodų."

11 Per nustatytą terminą, kuris baigėsi 2003 m. vasario 15 d. (žr. šio sprendimo 9 punktą), ieškovė papildomai nepateikė nei faktų, nei įrodymų, nei pastabų.

12 2003 m. balandžio 10 d. Protestų skyrius ieškovei perdavė kitos procedūros VRDT šalies pastabas ir nurodė:

„Atkreipkite dėmesį, kad naujų pastabų nebegalima pateikti. VRDT jums praneša, kad priims sprendimą atmesti protestą kaip nepagrįstą, nes per (VRDT) nustatytą terminą nebuvo pateikta ankstesnių teisių įrodymų. Jei prieštaraujate šiai išvadai, kai bus priimtas sprendimas, turėsite galimybę pateikti apeliaciją (Reglamento Nr. 40/94 57 straipsnio 2 dalis).“

13 2003 m. balandžio 14 d. ieškovė, atsakydama į VRDT laišką, pateikė registracijos pažymėjimų, kurie anksčiau buvo pateikti prancūzų kalba, vertimus į anglų kalbą.

14 2003 m. birželio 11 d. VRDT protestų skyrius protestą atmetė. Jis nusprendė, kad ieškovė nepateikė įrodymų, būtinų pateisinti grindžiant protestą nurodytas ankstesnes teises. Jis neatsižvelgė į 2003 m. balandžio 14 d. pateiktus vertimus, motyvuodamas tuo, kad šie buvo pateikti pasibaigus protesto pagrįstumui įrodyti nustatytam terminui. Jis nurodė, kad ieškovė pasirinko anglų kalbą kaip procedūros kalbą, kad ji žinojo, jog turi pateikti dokumentų vertimą pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 91), 17 taisyklės 2 dalį ir kad jai buvo nustatytas terminas pateikti faktus, įrodymus, pastabas bei vertimus pagal Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 3 dalį, 16 taisyklės 3 dalį ir 17 taisyklės 2 dalį.

15 2003 m. rugpjūčio 5 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Grįsdama rašytinį prašymą, kuriame nurodomi jos apeliacijos pagrindai, ji iš naujo pridėjo registracijos pažymėjimus kartu su vertimais į anglų kalbą.

16 2004 m. balandžio 19 d. VRDT antroji apeliacinė taryba atmetė ieškovės pateiktą apeliaciją, priimdama sprendimą R 479/2003-2 (toliau – ginčijamas sprendimas). Apeliacinė taryba nusprendė, kad Protestų skyrius pagrįstai atmetė protestą nenagrinėdamas bylos iš esmės, nes ieškovė per jai nustatytą terminą nepateikė registracijos pažymėjimų vertimo. Ji nustatė, kad Protestų skyrius tinkamai pranešė ieškovei apie su vertimais susijusius reikalavimus ir apie galimą nuobaudą dėl jų nesilaikymo, tačiau pastaroji šių vertimų nepateikė per nustatytą terminą ir nepaprašė suteikti papildomo termino. Galiausiai ji atmetė prie rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pridėtus registracijos pažymėjimų vertimus kaip nepriimtinus, motyvuodama tuo, kad jie buvo pateikti pasibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 2868/95 17 taisyklės 2 dalį ir 20 taisyklės 2 dalį.

Šalių reikalavimai

17 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

18 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas,

— ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju priteisti iš kitos procedūros Apeliacinėje taryboje šalies ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

19 Grįsdama savo ieškinį ieškovė iš esmės nurodo tris panaikinimo pagrindus. Pirmasis susijęs su Reglamentų Nr. 40/94 ir 2868/95 nuostatų, susijusių su apeliacijos nagrinėjimu iš esmės Apeliacinėje taryboje, pažeidimu. Antrasis susijęs su bendro vienodo požiūrio principo pažeidimu. Kaip trečią pagrindą, ieškovė nurodo gero administravimo principo ir Reglamentų Nr. 40/94 ir 2868/95 „idėjos" pažeidimą.

Šalių argumentai

20 Pateikdama pirmą pagrindą ieškovė mano, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia su Apeliacinės tarybos kompetencija susijusias nuostatas. Ji remiasi Reglamento Nr. 40/94 dvylikta konstatuojamąja dalimi, 57 straipsnio 1 dalimi ir 74 straipsnio

2 dalimi bei Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 2 dalimi ir 50 taisyklės 1 dalimi. Iš šių nuostatų matyti, kad Apeliacinė taryba vykdo visišką ir nuo Protestų skyriaus nepriklausomą sprendimų priėmimo funkciją. Jos vykdoma kontrolė nėra paprasta ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolė, bet dėl apeliacinei procedūrai būdingo nagrinėjimo iš esmės – naujas visos bylos vertinimas, nes Apeliacinė taryba turi visiškai išnagrinėti pradinį reikalavimą ir atsižvelgti į laiku pateiktus įrodymus.

21 Ieškovės nuomone, pagal Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 2 dalį ir 50 taisyklės 1 dalį Apeliacinė taryba turi pranešti ieškovei apie visus su dokumento pateikimu arba vertimų perdavimu susijusius trūkumus. Tačiau ji teigia, kad šiuo atveju Apeliacinė taryba, antrą kartą gavusi vertimus, pridėtus prie rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, jai nepranešė apie jokius neatitikimus. Ieškovė mano, kad jei nebūtų galima iš naujo priimti sprendimo dėl reikalavimo ir dokumentų, Protestų skyriui būtų suteikta galimybė laikytis pozicijos, darančios žalą protestą pareiškusiam asmeniui, kurį jis paragintų pateikti apeliaciją žinodamas, kad ši apeliacija Apeliacinėje taryboje pasmerkta nesėkmei. Nenurodžiusi ieškovei pašalinti konstatuoto trūkumo Apeliacinė taryba iš pastarosios atėmė galimybę veiksmingai pasinaudoti teisės gynimo priemone.

22 VRDT mano, kad Apeliacinė taryba, atmetusi jai pateiktus vertimus, nepadarė jokios teisės klaidos.

23 VRDT mano, kad 2003 m. rugsėjo 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT – LHS (UK) (KLEENCARE)* (T-308/01, Rink. p. II-3253) negalima aiškinti kaip leidžiančio šaliai pateikti protestą grindžiančias faktines aplinkybes ir įrodymus pirmą kartą arba prireikus – antrą kartą Apeliacinėje taryboje, kai ši šalis nesilaikė termino, kuris jai buvo nustatytas šioms faktinėms aplinkybėms bei įrodymams pateikti Protestų skyriui.

24 VRDT mano, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 16, 17, 20 taisykles ir 22 taisyklės 1 dalį nustatyti terminai yra galutiniai. Kai nuobauda, kaip yra šioje byloje, už tokio termino nesilaikymą yra teisės praradimas dėl to, jog terminas yra galutinis, VRDT negali naudotis diskrecija, kurią ji turi pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, kad priimtų ar atmestų įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku. Ši analizė įtvirtinta pačioje nurodytos 74 straipsnio 2 dalies formuluotėje, kuri taikoma, tik kai įrodymai nebuvo pateikti „laiku", o ne tada, kai jie buvo pateikti „praėjus terminui".

25 VRDT mano, kad apeliacijos pateikimas Apeliacinėse tarybose negali lemti Protesto skyriaus nustatytų terminų atnaujinimo. Dėl tokio sprendimo būtų pratęsiamos procedūros, ir tai pažeistų teisinio saugumo principą, kuris apima procedūrų baigtį per protingą terminą. VRDT manymu, apeliacijos pateikimas negali turėti atgalinio poveikio, kuris leistų panaikinti pirmojoje instancijoje iš pradžių nustatyto termino nesilaikymo pasekmes. Priešingu atveju būtų panaikintas su terminais susijusių nuostatų poveikis. Toks aiškinimas atitinka Bendrijos teismų praktiką, suformuluotą 2002 m. spalio 23 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Institut für Lernsysteme prieš VRDT – Educational Services (ELS)* (T-388/00, Rink. p. II-4301, 29 punktas).

26 VRDT taip pat pateisina vertimų nepriimtinumą, remdamasi būtinybe laikytis pagarbos paraišką pateikusio asmens teisėms į gynybą bei šalių kovos priemonių lygybės principų. Ji mano, pirma, kad dėl paraišką įregistruoti padavusio asmens teisių į gynybą būtina, jog nuo protesto procedūros pradžios jis galėtų būti tikras dėl ankstesnės teisės, kuria grindžiamas protestas, egzistavimo ir tikslios jos apsaugos apimties, o šiuo atveju taip nebuvo. Antra, šalių kovos priemonių lygybės principas būtų pažeistas, jei atmetus protestą jį pareiškęs asmuo galėtų *a posteriori* pateikti dokumentus. Nerūpestingas protestą pareiškęs asmuo negali pateisinti savo neveikimo būtinybe užtikrinti jo teisę būti išklausytam. Iš tiesų tokia teisė

prarandama pasibaigus VRDT nustatytiems terminams, išskyrus ypatingą aplinkybę, kaip antai praktinės galimybės pateikti faktinę aplinkybę arba įrodymą per nustatytą terminą nebuvimas arba naujų faktinių aplinkybių ar įrodymų atsiradimas vykstant procedūrai.

27 VRDT nuomone, tai, kad tarp Protestų skyriaus ir Apeliacinių tarybų egzistuoja funkcinis tęstinumas, neleidžia apriboti kitos procedūros VRDT šalies teisių į gynybą. Priešingai, funkcinis tęstinumas reikalauja, kad dėl terminų būtų priimtos vienodos procedūros taisyklės, ir tai reiškia, jog Apeliacinėje taryboje išlieka termino nesilaikymo teisinės pasekmės.

28 VRDT ginčija, kad Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 2 dalis įpareigoja Apeliacinę tarybą pranešti ieškovei apie su vertimais susijusius trūkumus. VRDT teigimu, iš Bendrijos teismų praktikos, suformuluotos 2002 m. birželio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marín (Chef)* (T-232/00, Rink. p. II-2749) matyti, kad pareiga pranešti apie protesto trūkumus susijusi tik su trūkumais, darančiais įtaką apeliacijos priimtinumui, o ne su tais, kurie susiję su bylos medžiagos esme. VRDT (Protestų skyriai ir Apeliacinės tarybos) neturi informuoti protestą pareiškusio asmens apie trūkumą, susijusį su ankstesnės teisės įrodymu arba jo vertimu, kurie yra protesto esminės sąlygos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

29 Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalis nurodo, kad Apeliacinė taryba gali arba pasinaudoti kokiais nors skyriaus, atsakingo už sprendimą, kuriam pateikta apeliacija, kompetencijai priklausančiais įgaliojimais, arba perduoti bylą tam skyriui nagrinėti toliau. Iš šios nuostatos ir Reglamento Nr. 40/94 struktūros matyti, kad

Apeliacinė taryba, nagrinėdama apeliaciją, turi tokius pačius įgaliojimus kaip ir ginčijamą sprendimą priėmusi instancija ir kad jos nagrinėjimas susijęs su visu ginču, koks jis yra sprendimo priėmimo dieną.

30 Iš šio straipsnio ir nusistovėjusios teismų praktikos taip pat matyti, kad tarp įvairių VRDT padalinių, t. y. pirma, eksperto, Protestų skyriaus, Prekių ženklų administravimo ir Teisinio skyriaus, Anuliavimo skyriaus ir, antra, Apeliacinių tarybų egzistuoja funkcinis tęstinumas (žr. minėto sprendimo *KLEENCARE* 25 punktą ir nurodytą Bendrijos teismų praktiką).

31 Iš VRDT instancijų funkcinio tęstinumo matyti, jog nagrinėdamos VRDT padalinių, priimančių sprendimus pirmojoje instancijoje, sprendimus, Apeliacinės tarybos turi pagrįsti savo sprendimą visomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurias šalis nurodė arba vykstant procedūrai padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje, arba per apeliacinę procedūrą (Pirmosios instancijos teismo sprendimai: minėto sprendimo *KLEENCARE* 32 punktas; 2005 m. vasario 1 d. Sprendimo *SPAG prieš VRDT – Dann ir Backer (HOOLIGAN)*, T-57/03, Rink. p. II-287, 18 punktas ir 2005 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *Focus Magazin Verlag prieš VRDT – ECI Telecom (Hi-FOCuS)*, T-275/03, Rink. p. II-4725, 37 punktas).

32 Todėl Apeliacinės tarybos gali, išskyrus tik Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, patenkinti apeliaciją, remdamosi naujomis faktinėmis aplinkybėmis, kurias nurodė apeliaciją pateikusi šalis, arba remdamosi naujais jos pateiktais įrodymais (2003 m. gruodžio 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Audi prieš VRDT (TDI)*, T-16/02, Rink. p. II-5167, 81 punktas ir minėto sprendimo *KLEENCARE* 26 punktas). Apeliacinių tarybų vykdoma kontrolė nėra paprasta ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolė, bet dėl apeliacinei procedūrai būdingo nagrinėjimo iš esmės – naujas bylos vertinimas, nes Apeliacinė taryba turi visiškai išnagrinėti pradinį reikalavimą ir atsižvelgti į laiku pateiktus įrodymus.

33 Taigi, priešingai nei teigia VRDT, kalbant apie *inter partes* procedūrą, įvairių VRDT instancijų funkcinis tęstinumas nelemia vienos iš šalių negalėjimo Apeliacinėje taryboje pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį remtis naujomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurių ji nepateikė padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje. Priešingai, funkcinis tęstinumas lemia, kad ši šalis turi teisę remtis tokiais elementais Apeliacinėje taryboje (minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Hi-FOCuS* 37 punktas). VRDT teiginys neigia bendrą Apeliacinės tarybos kompetenciją priimti sprendimą dėl ginčo.

34 Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią VRDT savo nuožiūra nagrinėja faktines aplinkybes, numato du apribojimus. Pirma, procedūrose dėl santykinių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjami tik faktai, susiję šalių pateiktais pagrindais ir prašymais. Antra, šio straipsnio 2 dalis VRDT leidžia neatsižvelgti į įrodymus, kurių šalys nepateikė „laiku".

35 Tačiau iš funkcinio tęstinumo, kuris būdingas ryšiui tarp VRDT instancijų, matyti, kad, per apeliacinę procedūrą Apeliacinėje taryboje, sąvoka „laiku" turi būti aiškinama kaip nurodanti apeliacijos pateikimui taikomą terminą ir vykstant atitinkamai procedūrai nustatytus terminus. Kadangi ši sąvoka taikoma vykstant kiekvienai procedūrai VRDT, padalinio, priimančio sprendimą pirmojoje instancijoje, nustatytų terminų įrodymams pateikti pasibaigimas nedaro įtakos klausimui, ar jie buvo Apeliacinei tarybai pateikti „laiku". Taigi Apeliacinė taryba yra įpareigota atsižvelgti į jai pateiktus įrodymus, nepaisant to, ar jie buvo pateikti Protestų skyriui.

36 VRDT teiginys, kad sąvoka „nelaiku“ nesutampa su sąvoka „praėjus terminui“, ir tai, kad Protesto skyriui pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 1 dalį nustačius terminą trukdoma taikyti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį ir sudaroma kliūtis diskrecijai, kurią ši nuostata suteikia VRDT, yra nepriimtinas. Iš tiesų pirmiausia iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalis suteikia VRDT diskreciją atsižvelgimo į praėjus terminui pateiktus įrodymus atžvilgiu (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *MFE Marienfelde prieš VRDT (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink. p. II-2787, 57 punktas). Antra, VRDT teiginys reikštų, jog teikiama pirmenybė įgyvendinimo reglamento taisyklės aiškinimui, prieštaraujančiam aiškiam bendrojo reglamento tekstui.

37 Šioje byloje neginčijama, kad nors ieškovė pateikė registracijos pažymėjimų, kuriais rėmėsi, vertimą į procedūros kalbą pasibaigus terminui, kurį jai nustatė Protestų skyrius, ji šiuos dokumentus Apeliacinei tarybai pateikė rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, priede.

38 Kadangi ginčijamus dokumentus ieškovė Apeliacinei tarybai pateikė savo rašytinio prašymo priede per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nurodytą keturių mėnesių terminą, jų pateikimas nelaikomas pavėluotu Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies prasme. Todėl Apeliacinė taryba negalėjo atsisakyti į juos atsižvelgti (šia prasme žr. minėto sprendimo *Hi-FOCuS* 38 punktą).

39 Tokiomis aplinkybėmis VRDT nuoroda į minėtą sprendimą *Chef*, kur kalbama ne apie Apeliacinei tarybai pateiktus įrodymus, bet apie klausimą, ar Protestų skyrius turėjo protestą pareiškusiam asmeniui pranešti apie trūkumą, susijusį su ankstesnio prekių ženklo registracijos pažymėjimo vertimo nepateikimu per nustatytą terminą, yra netinkama. Be to, kadangi šioje byloje protestą pareiškęs asmuo vertimo nepateikė ir pasibaigus terminui, Pirmosios instancijos teismas manė, kad nebūtina

priimti sprendimo dėl to, ar remdamasi Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi VRDT gali atsižvelgti į faktines aplinkybes bei įrodymus, pateiktus pasibaigus jos nustatytam terminui (minėto sprendimo *Chef* 63–65 punktai ir minėto sprendimo *Hi-FOCuS* 39 punktas).

40 Nereikšminga yra ir VRDT nuoroda į minėtą sprendimą *ELS*, susijusį su ankstesnio prekių ženklo naudojimo įrodymų pateikimu Protestų skyriui, pasibaigus VRDT nustatytam terminui, nes jeigu įrodymai Apeliacinėje taryboje buvo pateikti laiku, nagrinėdama apeliaciją Apeliacinė taryba turi į juos atsižvelgti (minėtų sprendimų *KLEENCARE* 32 punktas ir *Hi-FOCuS* 40 punktas).

41 Priešingai tam, ką teigia VRDT, naujų įrodymų priėmimas Apeliacinėje taryboje visiškai nėra paraišką įregistruoti padavusio asmens teisių į gynybą pažeidimas, kai jis gali būti tikras dėl ankstesnės teisės, kuria grindžiamas protestas, egzistavimo ir tikslios jos apsaugos apimties. Nors šie dokumentai yra ginčų dalis tik Apeliacinės procedūros stadijoje, paraišką įregistruoti pateikusio asmens teisės į gynybą nėra pažeidžiamos, jei jis Apeliacinėje taryboje gali ginčyti ankstesnių teisių egzistavimą arba apimtį pagal Reglamento Nr. 40/94 61 straipsnio 2 dalį.

42 Šioje byloje 2002 m. spalio 4 d. Protesto skyriui pateiktame rašytiniame prašyme kita procedūros VRDT šalis pateikė savo paaiškinimus dėl ginčo esmės dar prieš tai, kai VRDT ieškovės paprašė pateikti protesto įrodymus procedūros kalba ir pasiskundė, kad nesupranta prancūzų kalba parengtų bei ieškovės pateiktų registracijos pažymėjimų. Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, VRDT negali teigti, kad kita procedūros VRDT šalis negalėjo būti tikra dėl ankstesnės teisės, kuria grindžiamas

protestas, egzistavimo ir tikslios jos apsaugos apimties. Reikia daryti išvadą, jog šioje byloje vertimų priėmimas apeliacinės procedūros stadijoje nepažeidė kitos procedūros VRDT šalies teisių į gynybą arba šalių kovos priemonių lygybės principo.

43 Be to, VRDT argumentas, kad Bendrijos prekių ženklo registravimo procedūra smarkiai užsitęstų, jeigu šalys galėtų pirmą kartą pateikti Apeliacinei tarybai naujas faktines aplinkybes bei įrodymus, šiuo atveju nėra reikšmingas. Atvirkščiai, atsisakymas priimti Apeliacinei tarybai pateiktą papildomą vertimą tik užtęsė šią procedūrą (šiuo atžvilgiu žr. minėto sprendimo *Hi-FOCuS* 42 punktą).

44 Iš to išplaukia, kad Apeliacinė taryba, neatsižvelgusi į per Reglamento Nr. 40/94 59 straipsnyje nustatytą terminą ieškovės jai pateiktus argumentus, neįvykdė įsipareigojimų, atsirandančių nagrinėjant galimybę supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme ir pažeidė šio reglamento 74 straipsnį (šiuo atveju žr. minėto sprendimo *Hi-FOCuS* 43 punktą).

45 Tačiau reikia išnagrinėti, kokios šios teisės klaidos pasekmės. Iš tiesų pagal nusistovėjusią Bendrijos teismų praktiką procedūrinis pažeidimas lemia viso sprendimo arba jo dalies panaikinimą, tik jeigu įrodyta, kad nesant šio pažeidimo ginčijamo sprendimo turinys būtų kitoks (1980 m. spalio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van Landewyck ir kt. prieš Komisiją*, 209/78–215/78 ir 218/78, Rink. p. 2111, 47 punktas ir 1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Bernardi prieš Parlamentą*, 150/84, Rink. p. 1375, 28 punktas; 2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, T-62/98, Rink. p. II-2707, 283 punktas ir 2006 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Degusia prieš Komisiją*, T-279/02, Rink. p. II-897, 416 punktas). Be to, kartu skaitant Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 2 ir 3 dalis matyti, kad Apeliacinės tarybos

sprendimą galima panaikinti arba pakeisti, tik jeigu jis yra susijęs su esminiu arba procedūriniu pažeidimu (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *eCopy prieš VRDT (ECOPY)*, T-247/01, Rink. p. II-5301, 46 punktas).

46 Šioje byloje nepašalinama galimybė, kad įrodymai, į kuriuos Apeliacinė taryba neteisėtai atsisakė atsižvelgti, gali pakeisti ginčijamo sprendimo turinį, ir Pirmosios instancijos teismas neturi atlikti VRDT nagrinėjamų aplinkybių vertinimo funkcijos.

47 Todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nesant būtinybės priimti sprendimo dėl kitų pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

48 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

49 VRDT prašymas ginčijamo sprendimo panaikinimo atveju priteisti iš kitos procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalies *Novomarket* ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas turi būti atmestas. Iš tiesų Procedūros reglamentas nenumato galimybės priteisti iš šalies, kuri neįstojo į bylą Pirmosios instancijos teisme, kaip yra *Novomarket* atveju šioje byloje, bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2004 m. balandžio 19 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 479/2003-2).**

2. **Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Paskelbta 2006 m. liepos 11 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

R. García-Valdecasas